

Žalm 22

Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil

Ladislav Moravetz

1. Bože můj, Bože můj, proč jsi mě o-pu-stil? Proč už mě neslyšíš? Na te-be če - kám.
Vzdálil ses o-de mne, od mé-ho vo-lá-ní, mar-ně tě vyhlížím v bezesné no - ci.

Ref. Sva-tý jsi Hospodin, velebný, dů - stoj-ný, k to-bě lid při-chází vzdávat ti chvá - lu.

V tebe vždy dou-fa-li, v stínu tvém skryli se, ty jsi jim do-přá-val u-niknout zma - ru.

2. Cojsem já proti nim? Nešťastník bez jména.
Ponížen, ostouzen, zavržen všemi.
Volají s posměchem: "K Bohu se obracel,
ať si ho zachrání, když je mu milý".

Ref.

3. Na svět mne přivedla milost a láska tvá,
od chvíle zrození ty jsi mým Bohem.
Nebud' mi vzdálený, znaven jsem úzkostí,
na pomoc nikoho jiného nemám.

Ref.

4. Nenávisť kolem mne hladově obchází,
jako vosk srdce mé v nitru mém taje.
Jako střep ze džbánu vyschla už síla má,
jazyk můj lepí se, sražen jsem v prachu.

Ref.

5. Vysvobod' duši mou, zachraň to jediné
z objetí temnoty, ze strachu smrti.
Tak jsem tě volával v úzkosti nejvyšší
a ty ses, Bože můj, až ke mně sklonil.

Ref.

6. O jménu přesvatém vypovím bratřím svým,
před celým lidem tvým vzejde má chvála.
Kdo před ním bázeň má, ať chválí jej a ctí,
potomci Jákoba, Božího lidu.

Ref.

7. K Bohu se navrátí vzdálené končiny.
Přijdou se poklonit lidé všech zemí.
O tom, co učinil, budou dál vyprávět
dcerám i synům svým na věky věků.

Ref.

Jiří Pejla